

Gyűlölt ok nélkül

"Ez azért történt, hogy beteljesedjék az az ige, amely meg van írva a törvényükben: "Ok nélkül gyűlöltek engem"."

János 15:25

Jézus korának vallásos világa gyűlölte őt, és végül megölette. Azért gyűlölték, mert az ő életmódja ellentétes volt az övékkel. Áldozatos példájával elítélte az önzésükre épülő útjukat, tanításaival pedig leleplezte népszerű tévedéseiket, miközben népszerűtlen igazságokat tanított.

A 69:4 zsoltárból vett nyitószövegünk szavait Jézus földi szolgálatának utolsó óráiban mondta tanítványainak. Tudta, hogy hamarosan milyen nyomorúságban és szívfájdalomban lesz részük, és igyekezett felkészíteni szívüket és elméjüket a hamarosan bekövetkező eseményekre. Nem akarta, hogy megbotoljanak, hanem hogy készen álljanak arra, hogy pünkösdkor megkapják a Szentlelket, és

részesüljenek a mennyei hivatás csodálatos kiváltságaiban. Zsidókhoz írt levél 3:1

A világ megvetése

Jézus szolgálata alatt a tanítványok megtanulták, hogy az alázatos és alázatos Jézus követőjének lenni nem hozta meg számukra a korabeli vallásos világ jóindulatát. Voltak alkalmak, amikor a tömegek a szeretett Uruk körül sereglettek, de gyakran kiderült, hogy az indítékuk az volt, hogy bármilyen anyagi vagy testi hasznot reméltek tőle. Kevesen voltak olyannyira érdekeltek, hogy hűségesen követték őt, vagy hajlandóak voltak áldozatokat hozni azért, hogy a tanítványai legyenek. János 6:26 és 27 és 60 és 66.

Amikor elérkezett az idő, hogy Jézust keresztre feszítsék, a tanítványai kétségkívül azt hitték, hogy valahogy megmenekülhet a halál elől, és átveheti Izrael vezetőjének és királyának szerepét. Ismerték Ézsaiás próféta szavait, aki azt írta a Messiásról, hogy "kormányának és békéjének nem lesz vége". (Ézsaiás 9:7). Mégsem tudták, hogy előbb szenvednie és meghalnia kellett a világért, mielőtt beteljesedhetek volna a királysága dicsőségével kapcsolatos csodálatos prófeciák. Az volt a

reményük, hogy osztozhatnak a Mesterrel az ő dicsőségében, amelyről azt hitték, hogy már közel van.

Jézusnak meg kell halnia

Jézus nem hallgatta el tanítványai elől a hamarosan bekövetkező halálának szükségességét. A szentírási beszámolóból megtudjuk: "Attól kezdve Jézus elkezdte magyarázni tanítványainak, hogy Jeruzsálembe kell mennie, és sok mindent el kell szenvednie a vének, a főpapok és a törvény tanítói által, és hogy meg kell halnia, és harmadnapra fel kell támadnia az életre." (Máté 16:21). Bár Jézus kijelentése egyértelmű volt, követői bizonyára azt gondolták, hogy amit mondott, annak valami más értelme van.

Jézus tudta, hogy a tanítványai még mindig az anyagi előnyök és a dicsőség szempontjából szemlélik a tanítványsággal járó kiváltságokat, amelyet a vele való kapcsolatuktól remélnek. Azt is tudta, hogy pünkösöd után a megértés Szentlelkével lesznek átítatva. Most azonban képtelenek voltak elfogadni azt a tényt, hogy az Uruk halála valóban megtörténik.

Jézus követői gyűlöltek

A tanítványok szerették a Mesterüket, és meg voltak győződve arról, hogy ő az isten által kijelölt Messiás, de még nem fogták fel, hogy a dicsőség és a tisztelet előtt szenvedés és halál is jár majd a szolgálatával . Péter később ezt írta: "Azon tűnődtek, hogy Krisztus Lelke bennük milyen időről vagy helyzetről beszélt, amikor előre megmondta nekik Krisztus szenvedését és az azt követő nagy dicsőségét". 1 Péter 1:11

A bemutatott írásunkban Jézus elismerte, hogy ok nélkül gyűlöltek, és azt is kifejtette: "A világ úgy szeretne téged, mint a sajátját, ha hozzá tartoznál, de te már nem tartozol a világhoz. Én választottalak ki téged a világból, ezért gyűlöl téged. Emlékszel, mit mondtam neked? 'A rabszolga nem nagyobb a gazdájánál. Mivel engem üldöztek, természetesen téged is üldözni fognak. És ha rám hallgattak volna, akkor rád is hallgatnának. Mindezt miattam teszik majd veletek, mert elutasították azt, aki engem küldött." János 15:18-21

A Mester előre figyelmeztetett: "De eljön az idő - sőt, már itt is van -, amikor szétszóródtok, mindenki a maga útját járja, engem pedig magamra hagy. Én azonban nem vagyok egyedül, mert az Atya velem

van. Mindezt azért mondtam el nektek, hogy békességetek legyen bennem. Itt a földön sok megpróbáltatásban és bánatban lesz részetek. De bátorságotok legyen, mert én legyőztem a világot".
János 16:32 és 33

Jó, ha megjegyezzük, hogy nem annyira az eljövendő szétszóródásra és üldöztetésre való figyelmeztetés volt az, ami a tanítványoknak békét és jó kedvet akart adni, hanem inkább az, hogy amikor ez bekövetkezik, megértsék annak valódi értelmét. Ekkor jöttek rá, hogy abban a nagy kiváltságban részesülnek, hogy Jézussal együtt szenvedhetnek. Azt akarta, hogy tudják, hogy ő legyőzte a világot, és hogy ők is erőt kapnak a világ legyőzéséhez, ha továbbra is az ő tanítványai maradnak. A győzelem e megígért bizonyosságával örülhettek a világ ellenállása és üldöztetése ellenére is. Az a tudat, hogy kedves Urukkal együtt szenvednek, bátorságot adna nekik, hogy hűségesen folytassák tovább.

Overcomers

Jézus saját élete, szolgálata és tanításai során mutatott példájából világosan kitűnik, hogy a keresztény élet az ellenállással szembeni

küzdelemről szól. Folyamatos harc folyik, amelyben félelmetes ellenségekkel kell megküzdenünk, akik legyőznének minket, ha nem kapnánk isteni erőt, hogy legyőzzük őket. A Sátán, az ördög a keresztény ember nagy ellenfele, szövetségesei pedig a világ és saját bukott testünk. (1 Péter 5:8; János 17:14 és 15; Róma 7:18). Pál apostol önmagáról szólva ezt írta: "Fegyelmezem a testemet, mint egy atléta, edzem, hogy azt tegye, amit tennie kell. Különben attól félek, hogy miután másoknak prédikálok, magam is kiesnék". 1Korinthus 9:27

A "legyőzni" kifejezést arra használjuk, hogy leírjuk a keresztények győzelmét az ördög, a világ és a saját testünk felett. A gonoszság a világ alapja, amelynek a Sátán a fejedelme. Pál ezért intett: "Ne hagyjátok, hogy a gonosz legyőzzön benneteket, hanem győzzétek le a gonoszt azzal, hogy jót cselekszetek". (Róma 12:21). János is bátorít: "mert mindenki, aki Istentől született, legyőzi a világot. Ez az a győzelem (görögül: a siker eszköze), amely legyőzte a világot, a mi hitünk". 1János 5:4

Isten a szeretet

Mennyei Atyánk a szeretet szerzője és támogatója az idők folyamán. A Sátán azonban az önzés

szerezője. Ez a két elv az ember bukása óta háborúban áll egymással. Isten népét - azokat, akik minden korban hűségesen szolgálták őt - az iránta való szeretet motiválta. Őket ő és az ő Lelke vezette, míg az emberiség többi részének többsége nagyrészt az önzés elve által irányítva haladt át az életen.

Az ember Isten képmására lett teremtve, és ennek a képmásnak a nyomai még mindig megmaradtak, és sokak részéről a jóság cselekedeteiben nyilvánulnak meg. (1Mózes 1:27). Azonban nem az alkalmi kedves cselekedetek jelentik a világ és annak szellemének legyőzését. Az önmagunknak való élet elvéről kell áttérni arra az elvre, hogy Istennek éljünk, és életünket az ő szolgálatának szenteljük. A bűn miatt az "én" az emberi családban uralkodó életmotívummá vált. Ez olyannyira életmóddá vált a világban, hogy normálisnak tekintik. Az önérdek az az elv, amely ezt a jelenlegi világot uralja, és a Sátán az "e világ istene". 2 Korinthus 4:4

Szeressétek egymást

Az egyetlen módja annak, hogy az önzés megszűnjön, és a szeretet elve az egész földön az élet vezérlő elvévé váljon, az Isten üdvösségterve.

Jézusban van a szeretet mint életmód legátfogóbb példája. Ő nemcsak példát adott nekünk, hanem meg is parancsolta a szeretetet követőinek, mondván: "Új parancsolatot adok nektek , hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket". János 13:34

A szeretetnek ezt a szellemét a gazdag ifjú uralkodó sem értette meg teljesen, sem nem értékelte, akinek azt mondták, hogy adja el mindenét, amije van, és adja a szegényeknek, de aztán szomorúan távozott (Máté 19:16-22; Lukács 18:18-23). Az önfenntartás törvényét követve világi javakat halmozott fel magának, és nem volt hajlandó megosztani azokat másokkal. A tanítványok értetlenül álltak Jézusnak a gazdag ifjúnak adott tanácsa előtt, amely úgy tűnt, mintha minden önérdek vakmerő feladását tükrözné.

Igazi tanítványság

Péter ekkor azt mondta Jézusnak: "Mindent elhagytunk, hogy kövessünk téged! Mi lesz akkor nekünk?" (Máté 19:27). Péter emlékeztette a Mestert, hogy tanítványaiként eleget tettek azoknak a feltételeknek, amelyeket a gazdag ifjú uralkodónak próbált szabni. Az ő mindenük nem volt annyi, mint az ő mindenük, de az elv ugyanaz volt. Miután

meghozták ezt az áldozatot, természetesen tudni akarták, hogy mit várhatnak cserébe. Péter kérdése elárulja, hogy még nem értékelte a tanítványság valódi szellemét. Talán abban reménykedett, hogy a címen kap majd valamit a tisztelet és a presztízs terén. Ahelyett, hogy szerény halász lett volna, talán arra vágyott, hogy a Messiás országában kiemelkedő pozíciót kapjon, hogy uralkodó vagy nagy legyen az emberek között.

Jézus válaszolt: Ti, akik az én követőim voltatok, szintén tizenkét trónon fogtok ülni, és ítélkezni fogtok Izrael tizenkét törzsének felett: "Biztosítalak benneteket, hogy amikor a világ újjá lesz, és az Emberfia megül a dicsőséges trónján. És mindenki, aki értem lemondott házáról vagy testvérekről vagy nővérekről vagy apáról vagy anyáról vagy gyermekekről vagy vagyonról, százszor annyit fog kapni cserébe, és örök életet fog örökölni." (Máté 19:28-29). Nem szabad azt a téves elképzelést levonnunk ebből a szakaszból, hogy az Úr azt kívánja a keresztényeknek, hogy feláldozzanak másokat. Helytelen lenne megfosztani családunkat a szükséges kényelemtől és ellátástól. Azonban miután ezt megtettük, a többlet az Úré.

Vedd fel a kereszted

Amikor Jézus bejelentette a tanítványainak, hogy Jeruzsálembé megy, és hogy ott várhatóan letartóztatják és kivégzik, Péter hallani sem akart erről. "Péter azonban félrevonta őt, és dorgálni kezdte, amiért ilyeneket mondott. "Az ég megtiltja, Uram" - mondta. "Ez soha nem fog veled megtörténni!" Jézus válasza erre a jószándékú tanácsra a következő volt: "Távozz tőlem, Sátán! Veszélyes csapda vagy számomra. Csupán emberi szemszögből látod a dolgokat, nem pedig Isten szemszögéből". (Máté 16:22-23). Péter megpróbálta meggyőzni a Mestert, hogy hagyja, hogy az önérdek befolyásolja őt, és ne menjen Jeruzsálembé, ahol tudta, hogy ellenségei várják.

Péter akaratlanul is a Sátán ügyét támogatta, aki mindig arra bátorítja az embereket, hogy elsősorban önmagukra gondoljanak. A világ emberei, akik felett a Sátán a fejedelem, leggyakrabban önmagukra gondolnak először. Nyíltan ez az életmódjuk, és ez volt az Éden napjai óta, de ez nem Isten útja. "Akkor Jézus így szólt tanítványaihoz: "Ha valaki közületek az én követőm akar lenni, hagyja el a maga útját, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem. Ha megpróbáltok ragaszkodni az életetekhez, el

fogjátok veszíteni. De ha értem feladjátok az életeteket, megmentitek azt." 24. és 25. versek

Jézus már akkor is áldozatosan elvesztette az életét az egész emberiségért. Általánosságban elmondható, hogy a mai társadalomban a legtöbben ostobaságnak tartják, ha valaki másra gondolnak, csak saját magukra. Jézus azonban Péter és a többi tanítvány elméjére és szívére apellált azzal, hogy arra irányította a figyelmüket, hogy az életüket Isten útján fogják megmenteni, nem pedig az "először az én" világi elvének követésével.

A világ legyőzése azt jelenti, hogy keresztényként szembeszállunk az önzés elvével, amellyel minden oldalról körülvesznek bennünket. Önzetlenül letesszük életünket Isten, az Igazság és a testvérek szolgálatára. (Filippi 3:7 és 8; 1János 3:16). Nem arra vagyunk hivatottak, hogy "a világból kikerüljünk", vagy hogy a világtól elszigetelten éljünk. (János 17:15). Sokkal inkább arra, hogy bár a világban vagyunk, de elkülönüljünk annak elveitől és normáitól, és ne engedjük, hogy önző szelleme befolyásoljon bennünket. A ránk nehezedő próbatétel az, hogy amíg fizikailag a világban élünk és dolgozunk, ne igazodjunk annak általános

szelleméhez, hanem továbbra is arra törekedjünk, hogy életünket az isteni szeretet ügyéért veszítsük el. Róma 12:2

KERESZTSÉG A HALÁLBA

Gazdag áldás várja a keresztényeket minden évben, amikor megemlékeznek Urunk Jézus áldozati halálának emléknapjáról. A jelképes kenyérből és kehelyből való részesedés azt jelképezi, hogy magunkévá tesszük az ő áldozatának javát. (Máté 26:26-29). Miután így részesültünk az ő váltságáldozatának javaiból, örvendezünk az irántunk való isteni kegyelemnek, és emlékezünk az áldozathozatal kiváltságára is, hogy "naponta meghaljunk", mintegy megtagadva önmagunkat, és életünket letéve Isten akaratát teljesítsük. (1Korinthus 15:13). Ez magában foglalhatja a világi kiközösítést, a fizikai erőnk ráfordítását, vagy azt, hogy megsérülünk azoktól, akik szavaikkal rágalmaznak bennünket.

A mi keresztségünk Jézus halálába való megkeresztelkedés. "Elfelejtettétek, hogy amikor a keresztségben Krisztus Jézussal egyesültünk, akkor az ő halálában is egyesültünk vele? Mert meghaltunk és eltemettettünk Krisztussal együtt a keresztség

által. És ahogyan Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsőséges ereje által, most mi is új életet élhetünk.

Mivel egyesültünk vele a halálában, mi is úgy fogunk feltámadni az életre, ahogy ő volt." Róma 6:3-5

Különleges meghívást kaptunk, hogy kövessük drága Urunk és Mesterünk nyomdokait. Őt "követni" azt jelenti, hogy a világban szerzett tapasztalataink hasonlóak lesznek az övéhez. Jézus kifejtette: "Az igazat mondom nektek, a rabszolgák nem nagyobbak a gazdájuknál. És a hírnök sem fontosabb annál, mint aki az üzenetet küldi". (János 13:16). Azoknak, akik hűségesen követik a Mester nyomdokait, még ha "ok nélkül gyűlölik is őket", ígéretet kapnak: "Azok akik győztesek, velem együtt ülnek majd a trónomon, ahogy én is győztes voltam, és Atyámmal együtt ültem a trónján". Jelenések 3:21